

Vlaar, dat opeens in volle vlam kan staan. Vlaar, dat met één vonk in vuur kan ongezegt. Als vlaar zonder verweerkracht tegen die vonk. Zoo er geen bluswater jilings komt, op eenmaal weg en verloren.

Wie vlaar op zijn zolders heeft, is o, zoo voorzichtig met licht, en past wel op dat er geen vuur bijkomt. Het is hem als een kruittoren. Met één vonk kon alles weg zijn.

En nu zoo is ook uw hart, en daarom be- taamt ook u zoo het uiterste der voorzichtigheid.

Of erger nog, eens komt de ure, dat al uw voorzichtigheid u niet meer baten zal.

Die ure, waarvan Jesaja roept: dat vlaar en vonk zal branden, en dat er niemand is die blusschen kan.

De vreeslijke ure van de sionitisch-luscheijl vuur, dat eeuwige vuur in de buitenste duisternis. Geen vlam, maar een eindeloos donkere walm.

En daarom, wat we u bidden, speel niet met dat vuur, en doe er niet met niet spelen. De milt van die vreeslijke vonk is zoo ontzettend.

En opdat in die ure, die komt, uw ziel voor die vernieling gevrijwaard blijve, zoek omringing te worden door de wateren die blusschen kunnen, nu nog in het heden der genade.

Wie wonen mag aan de wateren des levens, op dien heeft dat vuur dan geen vat.

Dien deert het niet.

Die zal van verre dien vreeslijken gloed aan- zien, maar hem zal geen haer gezegd worden. O, Wel u, zoo ge de reuke der frische wateren nu reeds van verre reikt, zoo ge den Blusscher van het vuur der zonde kent, en de Heere als een schild en rondas om u is geworden.

Dan wordt, wat hier vlaar was, daar als di- mant en als robijnen en de kloze zal te breed zijn, geen vonk zal kunnen overspatten, en uw ziel zal opbloeien en wassen in uw Heere.

KUYPER.

Amsterdam, 1 Juli 1887.

Wat terstond te doorzien viel voor wie niet wilens blind was, komt nu reeds uit: De Synodale Hierarchie is met de afsnijding der Doleerenden nog volstrekt niet uit het gemeen.

De logica van haar valsche beginsel blijft doorspoken.

Reeds nu is aan de Classicale Genootschaps- kerker door den heer J. van Loon van Kims- werd, dit volgend adres aan de Genootschaps- synode ter inzending aanbevolen:

De classis van overwegende, dat tegenover het doleerend zich noemend deel der Ned. Herv. Kerk krachtens de thans vigeerende reglementen der kerk niet anders gehandeld kan worden dan door de hogere kerk- besturen voor het tegenwoordige geschied;

Overwegende, dat demietogenstaande dat voort- durend ontziet van angst en lijdzaamheid om over- tredingen, die in ieder geval met geloofswaardigen in nauw verband staan, les zeer droevig is en geen ander gevolg kan hebben, dan dat de eerbied voor het kerkelijk en godsdienstig leven hoe langer zoo meer ondermijnd wordt;

Overwegende, dat de grondoorzaak, waarmede in den laatste tijd zooveel troebelen zijn ontstaan en voort het vervolg nog zooveel andere ellende kan voortspuiten, één en alleen gelegen is in den ge- dwongen samenhang van gemeenten en deelen van gemeenten, die in opvatting van den godsdienst zoo sterk uiteenloopen;

Overwegende, dat op alle welgeinden, tot welke godsdienstige richting ook behoorende, de verplich- ting rust niet striktelijk weg te nemen, waardoor de Ned. Herv. Kerk vermindert wordt een instru- ment te zijn tot bevordering van den godsdienst;

Overwegende, dat dit striktelijk voorgoed zou wegeenomen zijn, indien in de reglementen der kerk een wet werd opgenomen regende de uit- treiding van gemeenten en, onder vast te stellen waar- waarden, ook van gedeelten van gemeenten met het kerkverband, met behoud van eerbiedige aandacht voorziet in de onderzochte, dat alle afzettingen tot godsdienstige doeleinden zullen worden aangevoerd;

Overwegende, dat het Koninklijk besluit van 10 Sept. 1853 (Staatsbl. no. 102, Art. 1 al. 3, de ge- legenheid opent om in overleg met de hogere rege- ring tot zulk een wet te komen;

Overwegende, dat reeds in 1853 een voorstel da- rinne in niet weinige classicale vergaderingen bij tal van personen van verschillende richting een op- pend oer vond en door de Synode aan de Syno- dale commissie ter nadere overweging is aangebo- den, maar sinds door de Amsterdamse troebelen op den achtergrond is geraakt;

Overwegende, dat wel door het voorhanden zijn van zulk een wet op de uitbreiding der Ned. Herv. Kerk een zware proef zou hebben te doorstaan, maar ter andere zijde op goeden grond op de machin der traditie mag worden gebouwd, ten gevolge waar- van niet dan om zeer dringende en dan ook inner- lijke noodzakelijke redenen zal worden losgelaten wat zooveel eeuwen verbanden was;

Overwegende, dat blijkens de geschiedenis van den godsdienst reeds meere groepingen zich vormden, hetwelk in den regel voor de onderlinge partij met zeker mateelichheid gepaard gaat, maar dat voor een tijd uit de erkenning van het onbil- digheid daarvan, de redelijke verplichting geboren wordt dergelijke onrechtmatigheid voor het vervolg on- mogelijke te maken;

Overwegende, dat ook de Staat geacht kan worden bij een genode onvoldoende van het kerkelijke vraag- stuk het grootste belang te hebben en daarom met grond op zijn medewerking gerekend mag worden;

Geeft aan de Synode kennis van deze hare ge- voelens, er ten sterkste op aandringende om in de hier aangegeven richting de oplossing van het kerk- elijke vraagstuk te zoeken en op de haar meest ge- schikt voorkomende wijze het tot stand komen van zulk een wet voor te bereiden.

Opmerkelijk is in dit adres vooral, dat reeds nu de zedelijke krenking der Doleerenden onver- bloemde afkeuring vindt.

En nog opmerkelijker is het, dat, naar de Her- vorming meedeelt, op de Algemeene Predi- kantenvergadering in geheel gelijken zin geoor- deeld werd.

Op den Universiteitsdag is ook dit jaar een meeting gehouden.

Een meeting niet over alle denkbare onder- werpen, maar over een bepaald onder- werp.

Over dit bepaalde onderwerp niet in va- gen zin, maar over bepaalde stellingen, dit onderwerp rakende.

En dat wel over stellingen die niet pas op de meeting werden meegedeeld, maar vooruit bekend waren gemaakt.

Is het nu juist gezien of niet, dat wie bij zulk een debat het woord wil vragen, het alleen vragen mag voor of tegen die be- paalde stellingen?

En zoo dit waar is, gaat dan niet buiten de orde, wie op zulk een meeting uitslui- tend een geheel ander onderwerp als hoofd- punt ter sprake brengt?

Toch deed Ds. Littooy dit.

Geheel buiten de stellingen om, kwam hij de vraag bespreken, in hoeverre een Theologische faculteit al dan niet van de kerk moet uitgaan.

Hem kon dus niet anders dan van kort beschied gediend worden.

En nu, nu bij hem de fout was dat hij buiten de orde ging, komt hij én in de Zeeuw én in de Basuin zich beklagen.

Dit nu is onredelijk. Dit mag hij niet. Eenvoudig omdat zoomin hij als iemand boven de wet staat.

Voor het overige is ook heel zijn betoog in zijn conclusie onjuist.

Een Theologische faculteit staat niet op zichzelf, en kan niet anders bestaan dan als deel van een Universiteit. Het woord zelf van faculteit bewijst dit.

Een Theologische faculteit kan dus ook niet los naast de vier overige faculteiten worden geplaatst of er aan worden gehecht, maar moet er organisch uit gegroeid zijn.

En het eenige wat noodzakelijk is en ook onzerzijds steeds is toegegeven, is, dat ook bij een Universiteit, dat deel der Hooge- school, dat aan de Godgeleerdheid gewijd is, noodzakelijk en naar goddelijk recht in verband moet staan met de kerk.

In de Boodschapper werd kort geleden aanmerking gemaakt op een gebed.

Niet alsof dit gebed op zichzelf of min eerbiedig of min smekend of op valschen grond neergelegd ware geweest, maar wij de voorganger bij dit gebed den uitgang der broeders in 1834 voorbij was gegaan.

Dit vatten we niet recht.

Gelijk ieder weet, is er sedert 1816 aan- houdend protest en verzet geweest tegen de invoering der Synodale organisatie.

De Classis van Amsterdam, Schotsman, Molenaar, de Kerkeraad van Axel en elders, De Cock van Urum, Van Velzen, Brummellamp, Kohlbrügge, Ledeboer, Bud- dingh, Witteveen, Van Dijke, Kocken van Moerdijk, en nu de Doleerenden, ze hebben zich allen, zonder onderscheid, uit beginsel tegen deze Synodale Hierarchie gesteld, en in zwakheid en ieder op zijn eigen wijs, onder veel smaad, en soms onder vervol- ging, altoos met opoffering van veel dat hun lief was, de ere van Koning Jezus weer in zijn kerk zoeken op te richten.

Maar is dit nu oorzaak, om steeds den eisch te stellen, dat een ieder gedurig het verzet, waarbij wij persoonlijk het naast betrokken waren, gedenden zal?

Bestond er onzerzijds eenige zucht, om een dezer bewegingen te miskennen, dan begrepen we dit nog.

Maar gelijk men weet is dit niet zoo.

Integendeel, rusteloos hebben we weer en altoos weer met dank en innerlijke ver- heuging het feit erkend, dat de Heere op allerlei wijs getuigen voor zijn Naam en eer verwekt had; en wat bij name de getuigen van 1834 betreft, is keer op keer onomwonden door ons uitgesproken, dat we, hadden we destijds geleefd, geen oogenblik zouden ge- aarzel hebben, om met op te treden.

Wat wil men dan meer?

Men zal toch niet van ons eischen, dat we daarom de kritiek der beginselen nalaten, waar het geldt niet Gods heerlijkheid in het verwerken van zijn getuigen, maar op een en ander in betgeen die getuigen des Heeren daarna op menscheelijke wijze oordeelden te mogen en te moeten doen.

Ook onze broeders van 1834 willen dit immers niet?

Ook hun immers is het er alleen om te doen, dat niet hun naam, maar de Naam des Heeren geloofd worde, en geen hunner zal immers den eisch stellen, dat wie ook, omdat Hij God den Heere looft voor de verwekking van zijn getuigen, daarom ook al het bedrijf dezer getuigen onvoorwaarde- lijk loven zal?

Welnu, bijaldien dit zoo is, en de god- vruchtigen onder deze broeders willen het zelve niet anders, want dat deze rusteloze klacht over miskenning?

Er is toch geen onfeilbaarheid onder menschen.

Feiten zijn ook door hen begaan.

En juist hoe gereeder en ootmoediger zij hier zelve voor uitkomen, hoe krachtiger ze toonen zullen, dat ze door genade geleid wierden en nog worden.

Met ingenomenheid komen we nogmaals terug op wat J. H. D. in het Chr. Weekbl. over de Gereformeerde kerkregering schrijft.

Volkomen en van heeler harte en onbe- wimpeld stemt hij toe, dat een soort Be- sturen zoals het Synodaal Genootschap in- voerde ongereformeerde zijn en door Gods Woord worden geroepen.

Hierover, zoo roept hij uit, zijn alle Gereformeerden het eens, en zij zeggen allen uit één mond: „Weg met zulk een Hierarchie in de kerk, waar Jezus Christus het eenige Hoofd is en zijn Woord alleen heerschen mag!”

Slechts oppert hij nog ééne bedenking en vraagt of dit nu behoort te beletten, dat men de hogere of meerdere vergade- ringen der kerken die in Classis en Synode saamkomen den titel van Besturen gunne.

Met J. H. D. is het daarom zoo aange- naam polemiseren, omdat ge in zijn woord steeds den broeder herkent, alle schampere toon gemist wordt, en hij logisch redeneert.

O, Dat toch allen dit deden.

Het bouwt het Godrijks zooveel meer dan al die opruisende hartstocht. J. H. D. en Wielenga zijn in dit opzicht veel „vro- mer” dan vele andere disputanten. Althans zoo men met ons van oordeel is, dat harde en bittere woorden en onlogisch redeneren onder broeders onvroem is te achten.

Mogen we daarom op even bezadigden en broederlijken toon dan J. H. D., in wien elk lezer onzen vriend Donner her- kent, op zijn vraag het volgende in over- weging aanbieden.

1. Een Kerkeraadsvergadering staat niet op één lijn met een Classicale en Syno- dale. Ze is van andere natuur.

Het verschil tusschen beide ligt hierin, dat de Kerkeraad niet is de geconcentreerde kerk, maar een college van over de plaatsel- ijke kerk door den Koning der Kerk aan- gestelde ambtsdragers.

Aan deze ambtsdragers gaf de Koning der Kerk besturende last en macht, en zij vormen in hun college dus metterdaad een bestuur.

Daarentegen berust de macht en de au- toriteit waarmee de vergaderden in een Synode handelen volstrekt niet daarop dat deze Synodale leden, in ondscheiding van hun medebroeders door den Koning met eenige macht bekleed zijn, maar uitsluitend hierop, dat ze opkomen als representanten der kerken. De Credentiebrief, dien we on- lanks meedeelden, sprak het duidelijk uit: „alsot alle onze kerken elk in het bijzon- der tegenwoordig waren.”

2. De kerk is geen republiek, maar een absolute Monarchie. Ze leeft onder een Koning. Er kan dus in de kerk nergens op eenig deel van haar terrein een Bestuur aanwezig zijn, of die Koning moet het heb- ben ingesteld.

Dit nu is wel het geval met den Kerke- raad. Niet met de meerdere vergaderingen.

3. Hiermede is volstrekt niet ontkend, dat de „meerdere vergaderingen” (onze vaders spraken nooit van hogere verga- deringen) zeggenschap over de enkele ker- ken bezitten, maar dit zeggenschap vloet niet voort uit een haar verleende hoogte of opperste bestuursmacht, maar uitsluitend daaruit, dat het lid of de deelen zich te regelen hebben naar het geheel, voor zoover dit geheel werkt uit de Wet des Konings, d. i. uit het Woord.

4. Wil men nu ook dit zeggenschap der meerdere vergaderingen besturen noe- men, zoo zou dit op zich zelf een voor- despel zijn, dat onschuldig kon wezen. Maar om het gebeurde van 1816 durven we dit niet aan.

Was er geen wolkje aan de lucht, was er van dien naam „Besturen” geen schan- delijk en ergelijk misbruik gemaakt, we zouden zwijgen.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Maar nu onder dien naam „Besturen” zoo gruwelijk tegen onzen Koning gere- belleerd is, en die rebellie nog voortduurt, en de naam „Besturen” toch slechts in overdadigheden en in oneigenlijken zin van de „meerdere vergaderingen” kan gebezigd, nu is die naam „Besturen” voor ons met zwarte kool geteekend, nu stuit ze ons tegen de borst, en verzoeken we vriendelijk aan onze broeders, dat ze ons toch niet dwingen willen, dien gehaten naam over te nemen, maar ons toestaan dien te mijden als de oorzaak van veel kwaad.

Art. 4. De tijdelijke voorzitter stelt alsnu aan de orde, de benoeming uit de stemheb- bende broeders van een Praeses, twee Asses- soren en twee Scribae of Actuarii.

Art. 5. Deze gekozen broeders treden op, en de gekozen Praeses neemt de leiding der vergadering over.

Art. 6. Regeling van de presentielijst en toe- gangskaart; en regeling van de opgave aan de pers.

Art. 7. Mededeeling van wat voor de leden persoonlijk van belang mocht zijn, tenzij dit reeds bij Art. 3 mocht zijn afgedaan.

Art. 8. Eerste deel van het rapport over de Credentia, en vasteling van de rol der stem- hebbende leden.

DEEL II. Regeling van het verband der Kerken.

Art. 9. Alsnu komt aan de orde het eerste vraagstuk, aldus luidende: Aangezien de Kerken Christi naar eisch van Gods Woord gehouden en verbonden zijn, niet elk op zich zelve, maar in onderling verband met elkander te leven, zoo wordt gevraagd, op welken voet de nu ontcomene Kerken zulk een verband nu reeds regelen kunnen? Of zulk een verband der Kerken, met het oog op de vele Gerefor- meerde Belijders en Kerkelijke groepen, die thans nog onder de Synodale Hierarchie bleven of eigene formatie zochten, al dan niet slechts een voorlopig karakter zal dragen? Welke de tekenen zijn, waardoor zulk een voorlopig Kerkverband van een duurzaam Kerkverband onderscheiden is? En eindelijk, door welke termen en door welken naammen dit karakter van het Kerkverband, ter afsnijding van alle misverstand, duidelijk kan aangeven?

Art. 10. Besluit het Convent tot regeling van het Kerkverband over te gaan, dan komt in de tweede plaats de vraag aan de orde, hoe- danig de samenroeping der Kerk bij dit verband zal zijn. Naar de Oude Classicale en Provincia- le samenroeping van vóór 1816? Naar de Classi- cale en Provinciale samenroeping van na 1816, gelijk die nu is? Alleen naar Classicale of ook naar Provinciale samenroeping? Of en hoe Classen kunnen gecombineerd worden, zoo daarin voornamelijk te weinig Kerken zijn, om zelfstandig te handelen? Hoe danig deze com- binatie zullen zijn? Of het niet goed ware ter- stond door de Kerken uit elke Provincie deze combinatie aan het Convent te laten voorstellen?

Art. 11. Ten derde zal alsdan te beslissen zijn, welke Kerk voor elke Classis of voor elke Combinatie van Classis op zal roepen? Indien er ook tot het houden van Provinciale Vergaderingen van meerdere Classen besloten werd, welke Kerk deze vergaderingen zal samenroepen? Hoeveel malen des jaars deze Vergaderingen saam zullen komen? Hoe de kosten van deze Vergaderingen zullen bestre- den worden? En eindelijk hoe men geraken zal tot de onderlinge visitatie der Kerken.

Art. 12. Na regeling van deze aangelegenheden, zal men voor de vraag komen te staan: Of, hoe en wanneer er wederom een generale Verga- dering van alle ontcomene Kerken zal saam worden geroepen? Of voor zulk een Ver- gadering de naam zal